



DSI-IV.7250.3779.2024

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 236), w zw. z art. 1 pkt 1, art. 2 pkt 9b, pkt 9e, pkt 11f, pkt 12a oraz art. 3b, art. 3d, art. 3h, art. 3k, ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE] z siedzibą [REDAKTOWANE], reprezentowanej przez pełnomocnika – [REDAKTOWANE]

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, poprzez:

1. nieuznanie stanowiska, że [REDAKTOWANE] nie wypełnia przesłanek podmiotowych wynikających z przepisu art. 3b ust. 1 ww. ustawy i tym samym nieuznanie stanowiska, że nie jest zobowiązana do poboru opłaty, o której mowa w przedmiotowym przepisie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 sierpnia 2024 r. (data wpływu: 7 sierpnia 2024 r.), [REDAKTOWANE] z siedzibą przy [REDAKTOWANE], reprezentowana przez pełnomocnika – [REDAKTOWANE], złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (zwanej dalej uop), w zakresie: obowiązku oraz sposobu pobrania opłaty wynikającej z art. 3b (zwanej dalej opłatą konsumencką) związanej z oferowaniem przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami lub oferowaniem napojów lub żywności pakowanej przez tego przedsiębiorcę w te produkty.

Wniosek Strony dotyczył zarówno zaistniałego stanu faktycznego jak również zdarzeń przyszłych.

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku [REDAKTOWANE] jest przedsiębiorcą, który prowadzi działalność w zakresie usług cateringowych polegających na sprzedaży, przygotowaniu i dostawie zestawów posiłków na dany dzień, tzw. „diety” sprzedawanych klientom, m.in. zamieszkałym na terenie województwa wielkopolskiego, w ramach zdefiniowanych linii diet o ustalonych kalorycznościach. Zasadniczo pełna dieta, oferowana przez Wnioskodawcę, obejmuje pięć posiłków dziennie. Istnieje możliwość zamówienia przez klienta mniejszej liczby posiłków w ramach dostępnych w ofercie linii diet.

Co przy tym istotne, zwrot „dieta” nie odpowiada tu jednak literalnemu rozumieniu tego słowa. Z perspektywy klienta nie jest to bowiem długotrwały program uwzględniający jego indywidualne preferencje i dostosowany do jego indywidualnych potrzeb żywieniowych. Posiłki w ramach jednego rodzaju diety planowane są co prawda w cyklach 6-tygodniowych i są odpowiednio zbilansowane w obrębie 1 dnia pod względem energetycznym, jednakże klient nie ma obowiązku zakupu całych cykli diety, jak również zakupu posiłków w ciągu kolejnych następujących po sobie dniach. Najczęściej klienci nabywają posiłki na 1 do kilku dni, z przerwami w trakcie tygodnia. W tym kontekście „dieta” powinna być traktowana jako zestaw pojedynczych dań sprzedawanych w interwałach czasowych.

W praktyce dostarczane posiłki produkowane są masowo, bez wpływu Klienta na ich proces produkcji.

Posiłki oferowane są w dwóch wariantach, tj. posiłki:

1. gotowe do bezpośredniego spożycia, które obejmują m.in. potrawy na zimno, sałatki a także desery;
2. co do których zaleca się podgrzanie – informacja wówczas jest wskazana na etykiecie posiłku.

Napoje oferowane są natomiast jako:

1. koktajle owocowo-warzywne, sporządzane na bazie wody lub mleka, w tym kokosowego;
2. soki owocowo-warzywne.

Wobec powyższego przedmiotem działalności Wnioskodawcy, zgodnie z informacjami zawartymi w KRS, wg Polskiej Klasyfikacji Działalności jest kod PKD 56.21.Z, tj.

„Przygotowywanie i dostarczanie żywności dla odbiorców zewnętrznych (katering)”.

W zakresie pozostałej działalności Wnioskodawcy, mieszczą się:

1. restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne (PKD 56.10.Z);
2. sprzedaż detaliczna pozostałych wyrobów prowadzona na straganach i targowiskach (PKD 47.89.Z);
3. pozostała usługowa działalność gastronomiczna (PKD 56.29.Z);
4. pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (PKD 70.22.Z);
5. pozostała działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana (PKD 96.09.Z)
6. wytwarzanie gotowych posiłków i dań (PKD 10.85.Z);
7. produkcja pozostałych artykułów spożywczych, gdzie indziej niesklasyfikowana (PKD 10.89.Z)
8. pozostałe pozaszkolne formy edukacji, gdzie indziej niesklasyfikowane (PKD 85.59.Z);
9. pozostała działalność wspomagająca prowadzenie działalności gospodarczej, gdzie indziej niesklasyfikowana (PKD 82.99.Z).

Ponadto zgodnie z informacjami wynikającymi z wpisu do rejestru BDO (nr BDO: ██████████), Wnioskodawca jest przedsiębiorcą wprowadzającym na rynek produkty w opakowaniach. Dodatkowo Spółka „z ostrożności” uzyskała wpis do rejestru BDO jako podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w której są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego w te produkty lub przedsiębiorca pakujący i oferujący napoje lub żywność w takich opakowaniach za pomocą urządzenia vendingowego.

Przygotowanie posiłków i napojów odbywa się w zakładzie cateringowym zlokalizowanym pod adresem: ██████████ (dalej jako „zakład cateringowy”), z którego dostarczane są one do odbiorców końcowych (klientów indywidualnych) po złożonym internetowym zamówieniu na stronie internetowej ██████████, a także dodatkowo na portalach pomocniczych (np. lunching.pl lub foodsi.pl). Ponadto klienci biznesowi, tacy jak agencje eventowe oraz firmy (gdzie bezpośrednimi świadczeniobiorcami są pracownicy tych firm), mogą założyć indywidualne zamówienie internetowe na stronie ██████████. Zamówienia można również składać poprzez dział handlowy lub biuro obsługi klienta, korzystając z poczty elektronicznej lub telefonicznie.

Jednocześnie nie istnieje możliwość nabycia posiłków lub napojów na miejscu oraz bez uprzedniego zamówienia.

Proces produkcyjny stanowi zorganizowany ciąg, w którym przygotowanie posiłków i napojów do sprzedaży odbywa się etapowo. Pierwszym etapem jest przygotowanie, w ramach którego dokonuje się wyboru i zakupu składników, ich sprawdzania i magazynowania (kontrola jakości), przygotowania właściwego (obieranie, mycie, czyszczenie, krojenie) i obróbki termicznej (porcjowanie, marynowanie i gotowanie lub pieczenie mięs, ryb lub warzyw). Następnie przygotowane posiłki i napoje są przechowywane w chłodni szokowej. Dalej następuje ich pakowanie, tj.: porcjowanie i ważenie, właściwe pakowanie posiłków i napojów w plastikowe lub z pulpy celulozowej pokrytej cienką warstwą tworzywa sztucznego opakowania i zamykanie ich przy użyciu folii do zgrzewania (dotyczy opakowań niebędących butelkami) oraz etykietowanie (w tym podanie odpowiednich informacji w przypadku potrzeby zawarcia informacji o konieczności podgrzania przed spożyciem), a także końcowe pakowanie w torbach lub kartonach do wysyłki. W ten sposób przygotowane fabrycznie posiłki odbierane są przez partnera logistycznego, który transportuje je do klientów zgodnie ze złożonym zamówieniem.

W ramach prowadzonego procesu produkcyjnego stosowane są następujące opakowania:

1. torby papierowe z uchwytem;
2. pojemniki PET lub PP;
3. pojemniki z pulpy celulozowej pokryte tworzywem sztucznym PP lub CPET;
4. nakrętki przymocowane;
5. butelki o pojemności 250-500 ml;
6. uzupełniająco folia do tzw. zgrzewu, posiadająca deklaracje zgodności do użytku z żywnością.”

W niniejszym stanie faktycznym Wnioskodawca powziął wątpliwości przekładające się na następujące pytanie:

„Czy [REDAKTOWANE] prowadząca catering polegający na przygotowywaniu posiłków i napojów w Zakładzie cateringowym, a następnie ich dostarczaniu do odbiorców końcowych po złożonym przez nich zamówieniu, wypełnia przesłanki uznania jej za przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w której oferowana jest żywność pakowana przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami, w rozumieniu art. 3b ust. 1 uop, a tym samym, obowiązana jest do poboru opłaty konsumenckiej, o której mowa w tym przepisie?”

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

W świetle przedstawionego stanu faktycznego, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że nie jest przedsiębiorcą obowiązany do poboru opłaty konsumenckiej, o której mowa w art. 3b uop, bowiem nie wypełnia wszystkich przesłanek wynikających ze wskazanego przepisu prawa, tj. nie oferuje on produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do uop, w jednostce handlu detalicznego, jednostce handlu hurtowego lub jednostce gastronomicznej.

W ocenie Wnioskodawcy odpowiedź na pytanie postawione we wniosku sprowadza się do ustalenia na gruncie uop statusu prawnego Wnioskodawcy, w szczególności poprzez dokonanie wykładni przepisu art. 3b ust.1 oraz przepisu pkt 2 lit. c załącznika nr 6 do uop. W związku z powyższym to wypełnienie przez Wnioskodawcę przesłanek wskazanych w tych przepisach determinować będzie obowiązek poboru opłaty konsumenckiej.

Zgodnie z przepisem art. 3b ust. 1 uop „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach (...)”.

Powyższy przepis odsyła do załącznika nr 6 do uop. Wskazuje on, że do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
 - 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie
- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Zatem celem ustalenia czy Wnioskodawca wypełnia przesłanki podmiotowe zobowiązujące go do poboru opłaty konsumenckiej od każdego z oferowanych dań, należy odpowiedzieć na następujące pytania:

1. Czy Wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną?
2. Czy Wnioskodawca oferuje w miejscach wskazanych w pytaniu 1 powyżej produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do uop?
3. Czy Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pakuje napoje lub żywność do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do uop, czy też wprowadza do obrotu gotowe produkty w opakowaniach w postaci dań dostarczanych do odbiorcy końcowego.

Odnosząc się do pytania nr 1, Wnioskodawca wskazał, że jest przedsiębiorcą zgodnie z definicją przedsiębiorcy zawartą w Prawie przedsiębiorców. Następnie powołując się na wyrok NSA z 28.06.2023 r. III OSK 379/22, LEX nr 3611814, w którym wskazano, iż działalności gospodarczej nie sprowadzającej się tylko do sprzedaży wytworzonych przez siebie produktów w sklepie firmowym, lecz na działalności związanej z produkcją wyrobów (...), a następnie ich sprzedaży w sklepie firmowym, nie można zakwalifikować jako polegającej na prowadzeniu jednostki handlu detalicznego o określonej powierzchni. Wnioskodawca uznał, że nie prowadzi jednostki handlu detalicznego, albowiem oprócz sprzedaży produkowanych wyrobów i to wyłącznie przez bezpośrednią dostawę do klientów, prowadzi również działalność produkcyjną oferowanych dań i napojów.

Odnosząc się do pytania nr 2, Wnioskodawca odniósł się do pojęć jednostki handlu hurtowego oraz jednostki gastronomicznej, wskazując definicje Głównego Urzędu Statystycznego, traktujące, iż jednostka handlu hurtowego to działalność polegająca na odsprzedaży zakupionych we własnym imieniu towarów, zwykle nieostatecznym odbiorcom, natomiast placówka gastronomiczna to zakład lub punkt gastronomiczny stały lub sezonowy, którego przedmiotem działalności jest przygotowanie oraz sprzedaż posiłków i napojów do spożycia na miejscu i na wynos. W związku z powyższym wnioskodawca uznał, że nie prowadzi takich jednostek.

Ponadto Wnioskodawca wskazał, że w związku ze sprzedażą prowadzoną wyłącznie przez Internet, nie oferuje on produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do uop lub napojów lub żywności pakowanych przez tego przedsiębiorcę w te produkty w jednostce handlu detalicznego, jednostce handlu hurtowego lub jednostce gastronomicznej, a jedynie na stronach internetowych. Miejsce sprzedaży nie będzie zatem równoznaczne z posiadaniem lokalu stacjonarnego.

Odnosząc się do pytania nr 3, Wnioskodawca wskazał, iż opłata nie jest pobierana w sytuacji, gdy w jednostce są sprzedawane fabrycznie zapakowane produkty w opakowaniach, których dotyczy załącznik nr 6 do ustawy, jak np. opakowana porcja orzeszków czy jogurtu umieszczona w pudełku zawierającym tworzywa sztuczne.

W ocenie Wnioskodawcy wytwarza on, poprzez przygotowanie i pakowanie, i następnie sprzedaje już zapakowane produkty w opakowaniach w postaci dań dostarczanych do odbiorcy końcowego, a na wskazanej stronie internetowej oferuje już zapakowane produkty w opakowaniach. W konsekwencji Wnioskodawca uznaje, że wytwarza i sprzedaje zapakowane produkty w opakowaniach, natomiast nie pakuje on żywności do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do uop w miejscu oferowania sprzedaży napoju lub żywności.

Mając na uwadze powyższe, Wnioskodawca uważa, że nie wypełnia przesłanek podmiotowych wynikających z przepisu art. 3b ust. 1 uop, a tym samym nie jest zobowiązany do poboru opłaty, o której mowa w tym przepisie.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza co następuje.

Biorąc pod uwagę przedstawione stanowiska Wnioskodawcy w pierwszej kolejności zdefiniowania wymagają następujące pojęcia:

1. „Opłata konsumencka” – zgodnie z art. 3b uop przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.
2. *Produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych* – w myśl art.2 pkt 9e uop rozumie się przez to produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.
3. *Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegające zmniejszeniu stosowania* - do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania zgodnie z załącznikiem 6 do uop zalicza się:
 - a) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
 - b) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie;
 - c) w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Ponadto na szczególną uwagę zasługują zapisy *Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE.C.2021.216.1 z dnia 7 lipca 2021 r.)*. Niniejszy dokument określa kryteria pomocne m.in. w interpretacji czy pojemnik na żywność z tworzywa sztucznego wchodzi w zakres stosowania niniejszej dyrektywy.

Pojemnik taki musi spełniać wszystkie trzy kryteria:

- 1) Kryterium: jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu albo na wynos:
 - Charakter produktów spożywczych znajdujących się w pojemniku na żywność: produkty spożywcze ogólnie nadające się do bezpośredniego spożycia to np. orzechy, kanapki, jogurty, sałatki i dania gotowane, owoce i warzywa.
 - Dołączenie lub przymocowanie do pojemnika na żywność jednorazowego użytku wykonanego z tworzyw sztucznych takich przedmiotów jak widelce, noże, łyżki i patyczki lub sosy. Brak takich przedmiotów nie powinien jednak sam w sobie wykluczać produktu z zakresu stosowania dyrektywy.
- 2) Kryterium: jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika:
 - Kształt pojemnika na żywność umożliwia lub ułatwia jedzenie znajdujących się w nim produktów spożywczych bezpośrednio z pojemnika, tj. wymaga tylko otworzenia.
- 3) Kryterium: jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie:
 - Produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożyć bez żadnego dalszego przygotowywania. Produkt spożywczy nie wymaga np. zamrażania, przyrządzania, gotowania czy podgrzewania, w tym smażenia, grillowania, pieczenia, podgrzewania w kuchence mikrofalowej czy opiekania. Na przykład mycia, obierania lub krojenia owoców i warzyw nie należy uznawać za przygotowanie, a zatem czynności te nie są wskazaniem do wyłączenia z zakresu stosowania dyrektywy, gdyż można je z łatwością wykonać w wersji na wynos.
 - Produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożywać bez dodatku przypraw lub sosów (chyba że są dołączone do produktu spożywczego), zimnej lub gorącej wody lub innych płynów, w tym mleka np. przed spożyciem takiego produktu spożywczego, jak to ma miejsce w przypadku płatków zbożowych (o ile odmierzona porcja płatków nie jest sprzedawana razem z dodatkowym pojemnikiem zawierającym porcję mleka) czy zup w proszku.

Oprócz wymienionych trzech kryteriów stosowanych łącznie istnieje jeszcze kryterium określone w art. 12 dyrektywy związane z tendencją do pozostawiania pojemnika na żywność w miejscach do tego nieprzeznaczonych z uwagi na jego pojemność lub rozmiar, w szczególności w przypadku pojemników zawierających pojedyncze porcje żywności.

Przykłady niektórych rodzajów pojemników na żywność, które można uznać za objęte zakresem stosowania dyrektywy lub wyłączone z tego zakresu przedstawiono w tabeli 4-2 wytycznych niniejszej dyrektywy. Zgodnie z tabelą takie opakowania jak:

- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający porcję gorącego posiłku,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający zimny posiłek,
- pojemnik na żywność wykonany z kartonu z wykładziną lub powłoką z tworzywa sztucznego, przeznaczony do umieszczania w nim gorącego lub zimnego posiłku,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający deser,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający warzywa lub owoce,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający przekąski takie jak orzeszki lub krakersy,
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający sosy i produkty do smarowania pieczywa (np. musztardę, ketchup lub dipy),
- pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający warzywa lub owoce, które nie wymagają dalszej obróbki,

objęte są zakresem stosowania dyrektywy.

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego przedstawiam stanowisko w kwestii podlegania obowiązkowi wynikającemu z art. 3b ust 1, ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Zgodnie z art. 3b do pobrania opłaty końcowej będącej przedmiotem niniejszego wniosku jest przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, zatem istotny w niniejszym rozstrzygnięciu jest rodzaj prowadzonej przez Spółkę działalności.

Odnosząc się do argumentów braku definicji legalnych takich jak „jednostka handlu”, „handlu detalicznego” czy „handlu hurtowego” wskazać należy, że żaden przepis prawa nie zawiera definicji jednostki handlu detalicznego lub hurtowego. Posiłkując się jednak definicjami encyklopedycznymi uznać trzeba, że sklep internetowy może zostać uznany za jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego. Zgodnie z definicją encyklopedyczną handel detaliczny to handel polegający na realizacji sprzedaży detalicznej w niewielkich ilościach, odbywającej się w punktach sprzedaży detalicznej, w sklepach, kioskach, na straganach, przez dostawę do mieszkań. Handlem hurtowym natomiast jest odsprzedaż zakupionych towarów we własnym imieniu, zwykle nieostatecznym odbiorcom (innym hurtownikom czy producentom). W kontekście powyższego wskazać trzeba, że dla oceny, czy ktoś prowadzi sprzedaż detaliczną czy hurtową nie ma znaczenia, czy ma to miejsce w sklepie stacjonarnym, czy też w sklepie internetowym.

Kryterium decydującym jest rodzaj klienta (hurtowego lub detalicznego), na którego nastawiona jest działalność danej jednostki.

Wnioskodawca oferuje swoje produkty poprzez sprzedaż internetową na stronach internetowych, na których sprzedaje żywność, którą sam produkuje i pakuje w jednorazowe pojemniki na żywność z tworzywa sztucznego. Sprzedaż internetowa to rodzaj handlu, który wykorzystuje Internet lub inną sieć komputerową do wymiany towarów lub usług (handel elektroniczny). Sprzedaż oraz zakup towarów i usług odbywa się online, ale ostateczna dostawa może być realizowana zarówno w sieci, jak i poza nią. Jedną z najbardziej rozpowszechnionych form takiego handlu są sklepy internetowe. Niewątpliwie zatem mając na uwadze, że prowadzenie sklepu internetowego wiąże się ze sprzedażą fizycznych produktów (w przedmiotowym przypadku chodzi o sprzedaż posiłków w pojemnikach z tworzywa sztucznego), z czego wynika, że finalnie dochodzi do dostarczenia do klientów końcowych zakupionych przez nich towarów, należy uznać sklep internetowy za jednostkę handlu.

Wnioskodawca w przedłożonym wniosku wskazał, że sprzedaż wytwarzanych i pakowanych przez niego towarów w postaci diet (posiłków/żywności pakowanej w pojemniki na żywność zawierających tworzywo sztuczne) odbywa się wyłącznie przez Internet za pośrednictwem stron internetowych. Poza kuchnią centralną, gdzie oferowane przez Wnioskodawcę posiłki są zarówno przygotowywane jak i pakowane, Wnioskodawca nie posiada stacjonarnych jednostek handlu detalicznego lub handlu hurtowego lub stacjonarnej jednostki gastronomicznej. Należy również zauważyć, że ustawodawca w art. 3b nie przywołuje pojęcia stacjonarnej jednostki. Pod pojęciem jednostki handlu detalicznego rozumiana jest sprzedaż dóbr i usług bezpośrednio nabywcy na jego osobisty użytek. Celem handlu detalicznego jest zaspokajanie potrzeb i pragnień konsumentów. Istnieje wiele form handlu detalicznego, takich jak sklepy specjalistyczne, domy towarowe, supermarkety, dyskonty, sprzedaż na odległość, czy wspomniana wyżej sprzedaż internetowa oraz sprzedaż w automatach. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż działalność polegająca na sprzedaży na odległość, prowadzona za pośrednictwem strony internetowej przedsiębiorcy, poprzez zamówienia dokonywane elektronicznie przez klienta, spełnia znamiona ogólnej definicji jednostki handlu detalicznego, a co za tym idzie, prowadzący sklep internetowy, który sprzedaje wykonane z tworzyw sztucznych jednorazowe pojemniki na żywność z umieszczoną (zapakowaną) przez siebie żywnością gotową do spożycia, będzie traktowany jak przedsiębiorca o którym mowa w art. 3b ust 1 uop, i tym samym będzie zobowiązany do pobierania od użytkowników końcowych tzw. opłaty konsumenckiej, którą następnie będzie przekazywał na rachunek bankowy właściwego marszałka województwa.

Zważywszy na prowadzoną przez Wnioskodawcę wyłącznie internetową formę sprzedaży, należy stwierdzić, iż prezentowanie sprzedawanych towarów na stronach internetowych Spółki prowadzącej działalność w zakresie zarówno wytwarzania, pakowania jak i sprzedaży posiłków dostarczanych bezpośrednio do klienta końcowego, traktowane być powinno jako oferowanie towaru w jednostce handlu detalicznego. Zarówno kuchnia centralna jak i miejsce sprzedaży (strona internetowa) stanowią integralną część działalności prowadzonej przez Spółkę. Prowadzenie handlu detalicznego poprzez Internet nie musi być bowiem uzależnione od posiadania lokalu przedsiębiorstwa fizycznie dostępnego dla klienta.

Stwierdzenie o braku obowiązku pobierania opłaty odnosi się w szczególności do jednostki, w której sprzedawane są fabrycznie zapakowane produkty w opakowaniach zapakowane przez przedsiębiorcę innego niż przedsiębiorca prowadzący tę jednostkę. Natomiast w niniejszej sprawie Spółka, jest producentem żywności, którą następnie – w odniesieniu do konkretnego zamówienia – pakuje w pojemniki z tworzyw sztucznych, a później rozwozi ją do klientów. Z przedłożonego wniosku wynika, że Wnioskodawca nie prowadzi dwóch odrębnych działalności gospodarczych (spółek) gdzie działalność Spółki A polega wyłącznie na wytwarzaniu i pakowaniu towarów (posiłków), a działalność Spółki B polega wyłącznie na handlu fabrycznie zapakowanych przez Spółkę A towarów (posiłków). Wnioskodawca w ramach jednej działalności gospodarczej (spółki) zarówno wytwarza, pakuje jak i sprzedaje własne towary (posiłki). Ponadto Wnioskodawca nie jest wprowadzającym gotowe produkty w opakowaniach ponieważ nie sprzedaje ich innemu przedsiębiorcy w celu dystrybucji i dalszej odsprzedaży tylko bezpośrednio klientowi końcowemu, na zamówienie którego dany posiłek został wytworzony.

W myśl powyższego, w ocenie tutaj Organu, w odniesieniu do stanu faktycznego opisanego we wniosku należy uznać, iż [REDAKOWANE] jest podmiotem obowiązującym do pobrania od użytkownika końcowego opłaty konsumennej w rozumieniu art. 3b ust 1.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że implementacja postanowień Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. do polskiego porządku prawnego znalazła wyraz w przepisach uop, dotyczących obowiązku ponoszenia opłaty przez klientów końcowych nabywających żywność w jednorazowych pojemnikach z tworzywa sztucznego oraz obowiązku oferowania klientom przez sprzedawców i jednostki gastronomiczne, opakowań alternatywnych. Mając na uwadze ograniczenie wytwarzania odpadów powstających z produktów jednorazowych z tworzywa sztucznego należy zaakcentować konieczność postępowania Spółki zgodnie z ww. dyrektywą, a nie unikanie stosowania przepisów z niej wynikających.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie przedstawionym we wniosku i kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Spółkę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji.

Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy. Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania (art. 35 ust. 1 i ust. 2, ustawy - Prawo przedsiębiorców).

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tutejszemu Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Decyzja będzie podlegać wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli w tym czasie wszystkie Strony zrzekną się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kpa).

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 oraz ust. 8 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.